

טור גסמן שרגא-פטר

172388

בן חנה ואריה

נולד ב י"ז שבט תרפ"א 26.1.1921

שרונת בגדוד "ברק" 12

נפל ב- כ"ז ניסן תש"ח 6.5.1948

בקרוב בסגירה.

גerson שרגא (פטר)

בן אריה וחנה. נולד ב-17 בפברואר 1921 (26.1.1921) בעיירה יואאר, שלזיה, גרמניה. בראשית לימודיו בגימנסיה הצעיר לטענת "הboneis" ובשעות הפנאי התמסר לעבודה בנינה לשם "הכשרה חולוצית" פרטיט. עליה עם הוריו בראשית 1935 לירושלים. עבד שבועות אחדים עם חברי הנעור העולה בمشק תל יוסף. למד שנתיים בבית הספר הריאלי בחיפה, ושנה - בגימנסיה העברית בירושלים.

נמשך תקופהلاحוגים המרכיסטיים ומתוך שאיפה להגשמה חולוצית הצעיר בימי לימודיו בגימנסיה לה"המחנות העולים". בפרוץ המהומות ב-1936 הצעיר לה"הגנה" ומילא תפקידים ושליחויות במסירות ובאחריות בשכונות המרוחקות של ירושלים. לאחר מכן מילא תפקיד הגנה ועזרה בעטרות ובקרית ענבים. למד שנתיים בבית הספר כדורי. ב-1940 הצעיר לקובע את "הנעור העובד" "אלומות" בפוריה ובחור לו ענף חולוצי בمشק : גידול עזן, והעתין ביחיד בטיפול בעזים. אחרי דרישותיו הרבות הורשה בראשית 1944 להתגייס לצבא. צורף לbrigade העברית, השתתף בקרבותיה ובנדודיה באוסטריה ובגרמניה המובסות. התמסר לעזרה לשארית הפליטה במחנה הפליטים בעיילסהיים ליד פרנקפורט ע"ג מיין ובארגן עלית השרידים בנתיבי ההעפלה. ביולי 1946 שוחרר וחזר לעבודתו בקבוצה.

בשחלו כנופיות קאוג"י תוקפות את יישובי הגליל התיכון ננטה הקבוצה לדרישותיו התכופות והורתה לו להצעיר אל שורת המגנים, והיה רץ המטה הקרבי של גדור "ברק". אחרי הדיפת התקפת כנופיה של ערבי איזביה ליד סג'ירה נפצע אחד מחברי ביריות מהכנופיה שהורחקה, ובלבתו עם חבריהם להביא את הפצוע נפגע גם הוא ונפל ביום כ"ז בניסן תש"ח (1948.5.6). בו ביום נCKER בית קשת. בתש"ט הועיאה הקבוצה לזכרו את החברת "שרגא (פטר) גסמן איש אלומות" (זכרון ומכתבים).

תולדות בית"ס הריאלי בחיפה בו למד שרגא

בית הספר הריאלי העברי בחיפה נוסד לפני פרוץ מלחמת העולם הראשונה. הקורטוריון של המכון היהודי לחינוך טכני בא", מיסודה של חברת "עורה", החליט להקים בחיפה מכון ובית ספר ריאלי, וקבע (בישיבתו ב-20.10.1913) שיפתוח ההוראה של המקצועות המדקיים תקופה רגנית. החלטה זו עזרהopsisה גוזלה בארץ כולה ובמיוחד בחיפה. בנובמבר אותה שנה נוכנשה בחיפה אספה מוחה נגד החלטות הקורטוריון והוחלט בה לייסד בית ספר ריאלי שכלו עברית.

הoved הפעיל הציוני המזעטם, שהתכנס לפולין, ענה ליזומה מא"ו והחליט על יסוד בית הספר הריאלי העברי בחיפה. למנגנון בית הספר נתמנה ד"ר ארטור ברום. בה"ס נפתח בחונכה תרע"ד (סוף דצמבר 1913). נשאים תלמידים של בית הספר "עורה" על מורהם (מירונסקי, טימן וופחא) עזבו לאוט מוחה את בניין בה"ס של "עורה" ועברו לבניית היכנסת הדרכות קודש", משכנו החדש של בית הספר הריאלי העברי.

ב"프로그램ה לכל שנת הלימוד", שיצאה לאור באותה שנה, התווה ד"ר ברום את דרכו של בית"ס:

"מטרה אחת לנו: להקים דור של יהודים חדשים לגאות הארץ וחרור עמננו... שאיפתנו לתת לתלמידים את היסודות העיוניים שישראלים ללבודה עצמית ווישיות, להקשידם התרבות טכנית, שאין להקנותה, לפי דעתנו, אלא על ידי מלאכתם... להריגל את בימי לסדר וויק בעבודה... לפתח בהם ההכרה היזבורי והחברתי, ה�建ון, השרון לשפטן עצמי, שידוע לתפוס את מקומם הראוי בחברה ואשר יהי מסוגלם להתמסר לענייני הציבור. אנשי מעשה שהייה מוכנים לעבוד עבור ארצו. אשימים שככל מילה תהיה להם מעשה... דבר מובן מליין הוא שהחנן הגפני צירק לתפוס מקום בראש, כי דרישים לנו אנשים בריאים בגוףם ובועל משמעת חזקה".

כעבור מספר חודשים פרצה מלחמת העולם הראשונה. ד"ר ברום התגייס לצבא הגרמני והוצב כמנהל התנועה בתחנת הרכבת בעפולה. במקומו התמנה כמנהל יוסף עזרקובסקי (עדריה) והוא כיהן אח"כ מנהל מחלקת החינוך של הוועד הלאומי.

בשנת 1919, בראשית שנות תרע"ט, שב ד"ר ברום לניה את בית"ס והתחיל להגישים את מה שעלה במחשבתו לפני המלחמה. בה"ס רצה לאפיין את עצמו כב"ס תיכון - ולכך הופרדו ממנו כיתות הייסוד א-ד שאווגט ע"י הנהלת הציונות כבית ספר יסודי בהנהלת מר כרמי (אח"כ ב"ס עממי א).

ד"ר ברום, בערתת צוות מורים שלו מאירופה (ד"ר בראון, ד"ר ריג, מר כריך ומר סירקין) החל לעצב את דמותו של בית"ס כ"בית ספר עמלני". שנות הלימוד היו עשו, ככל מקצועות המכון הוקצתה כשליש משעות ההוראה. בשטח החינוך הושם דגש על דורי ממשמעת וקיים מצוות, קלות חמורות. נסגד גוזר הגזיפים "המשוטטים" ע"י המורה לטבע פחס כהה, שטפחו אויל' כשבט האזפים "משוטטי בכרמל" על ידי רירה רך. בשנות תרפ"ב (1923) עבר בית"ס למבנה בחצר הטכניון, ששימש לפני כן כבית חולים צבאי בריטי. שנה לאחר מכן (תרפ"ג), נפתחה בבית"ס פנימיה אדריתית, שkeituta תלמידים מחיל' ושימשה גם כמעבדה למשך. הפנימיה נסגרה עם פרץ מלחמת העולם השנייה, ב-1939.

החל משות תרפ"ד החל מסתמן מפנה בדרכו של בית"ס, בשאיפה להפוך את בית הספר לתיקון עיוני ממש. לצורך זה חלנו בו השינויים הבאים:

- נפתחו שתי כיתות עליונות (י"א, י"ב)
- נפתחה מגמה הומיניסטית החל McMita ט - מקבילה ליראליסטית
- נקבע מבנה בית"ס:
 - שלב א - כיתות ה - I (למדוים שווים לכולם)
 - שלב ב - כיתות י"א-י"ב (העמקה במגוון)
- נפתחו מחדש כיתות הייסוד (4) שנות לימוד)

בשנים אלה גם נקבעה סימנת בית"ס - "הצנע לנכט", שגיבשה את שאיפת בית"ס בחינוך.

בין השנים 1939-1932 גדל בית"ס בשל העלייה הגדולה וההתפתחות המהירה של השוב בחיפה. מספר התלמידים הגיע ל-1147 ומספר הכתובות ל-34. נפתחו סניפים חדשים - כיתות יסוד בברוכת הכרמל (הנגן עמנואל יפה) וכיתות תיכוניות (א-ד) בהנהלת לי וולף. נרכשו גם ביתן של פבדון בחדר הכרמל, מגרש בן 29 דונם באחוזה (כיתות תיכוניות) ומגרש בן 70 דונם בסוף אחוזה (בית בירם כוים). בהשפעת מאורעות תרצ"א הונגאו שעוי חובה באגרוף לתלמידי כיתות ה-ח, והחול שיעור "ספרות שימוש" שהפרק אח"כ "לציג" (חנוך גפני מוחרב) - אבי אגד"ע בתרצ"ט (1938) הונגאה בbijeh'ס התלבושת האחידה.

השנים 1940-1948 היו שנים קשות לביה"ס - שנות מלחמת העולם השנייה והמאבק להקמת המדינה. מורים ותלמידים רבים גויסו. הלימודים התנהלו במשמרות (שתיים ויום שלוש). תלמידי המשמרות גויסו ל"שירות שרות" וקיבלו תעודה בגרות רק לאחר מלאי חוגבם זו.

בסוף שנות תש"ח, עם קום המדינה, חל חילופי משרות בהנהלת בית"ס: ד"ר ברום הגיע לגיל 70 ופרש משרותו כמנהל, אף כי המשיר לשמש כמנוי בית המדרש למורים וכי"ר מועצת המנהלים של בית"ס. במקומו נמונה יוסף בנטויז - שכיהן במשך שבע שנים (1948/9-1955). בשנים אלו גדל בית"ס והתרחב. הבניינים בסוף אחוזה לביה"ס (לאחר שהו תפוסים בידי צה"ל) וכן נספ' בית ברום. נספ' מגמות חדשות, הוקמה "ברות התלמידים", הונגא גילון התלמיד, נוצרו מחדש תוכניות הלימודים, ונונחה הפנימיה הצבאית של בית"ס (1953), הונגאו "שירות לאומי" והחיבור השנתי ונוסף למדוי"ד אדרחות ופילוסופיה.

תולדות בית הספר כדורי בו למד שרגא

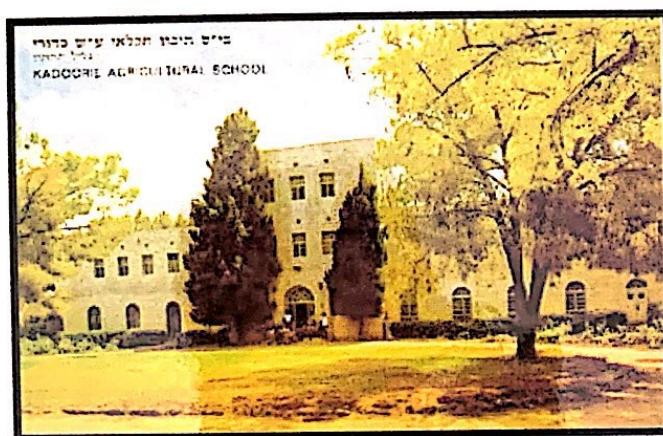
בית הספר החקלאי כדורי הוא בית ספר חקלאי הממוקם לרגלי הר תבור בגליל התיכון, כשי קילומטר צפונית לכפר תבור, כ-150 מטר מעל פני הים (נ.צ 188,234).

"כדרוי" הינו אחד משני בתי ספר חקלאיים שננוסדו בשנת 1933 בטור בתי ספר חקלאיים פנימיתים על ידי המנדט הבריטי בעקבות תרומה של איש העסקים היהודי ליד עיראק פיר אליס (אליהו) כדורי שמת במושבה הבריטית בהונג קונג בשנת 1922. התרומה הייתה על סך 100 אלף ליש"ט (לפי האנציקלופדיה העברית 140 אלף), הרברט סמואל הקים וудה כדרי לתקן את הוצאה הכסף. רק כעבור זמן קצר קראו את הוצאה עצמה התברר שלא המשלה בארץ ישראל היא הירושה כי אם ממשלה בריטניה, וכי כדורי אפשר בצוואתו להשكيיע את הכספי בארץ ישראל או בעיראק. חיים ויצמן הפעיל את אחיו של המנוח אליו עזר כדורי ובסוף של דבר הצליח להציג החלטה שהכסף יושקע בארץ ישראל. ליוצרים עמדו להקים גימנסיה עיונית, ולערבים בית ספר לחקלאות. בסופו של דבר הוקמו שני בתי ספר חקלאיים על שם כדורי האחד בטול כרם והשני ליד כפר תבור.

בית הספר החקלאי כדורי נחשב לאחד מבתי הספר הטובים בארץ בתקופת המנדט הבריטי וربים מראשי היישוב שלחו אליו את בניםיהם שהתקבלו רק לאחר מיזן קפדי. המטרה העיקרית של הלימודים הייתה מתן אפשרות לימודי חקלאות באירופה. בית הספר נוסע בזכות פועלו של מנהלו הראשי נתן פיאט שניהג "בחינות כבוד" (לא נוכחות המורים) והתרך בנושאי חקלאות וביחסון. כינויו של המקום בתקופה זו היה "המנזר", כינוי שנוצר מכך שהמקום היה מבודד ולמדו בו בנים בלבד. בתקופת מלחמת השחרור היו רבים מבין תלמידיו ובוגריו בפלמ"ח והיו חלק נכבד משרות הפיקוד בו. רבים מבוגריו נטלו חלק פעיל בפעולות ההתיישבות, המאבק והבטחון של המדינה.

לאחר קום המדינה היה בית הספר בראשות משרד החקלאות של מדינת ישראל, ובתקופה זו החל בית הספר להתדרדר באטיות בשל ירידת קרן של הפנימיות בארץ, התלמידים היהודיים הטוביים נטשו את המקום ומספר התלמידים העربים עלה, עד שבאמצע שנות השבעים הפסיק הפרק בית הספר לבעל רוב ערב.

בשנת 1975 הפרק בית הספר מבית ספר פנימיتي לבית ספר אזורי בעיירות (הجم שהפנימיה בו עדיין פעליה). בשנים האחרונות השתפר מצבו של בית הספר בצורה משמעותית, הוקמו בו מגמות חדשות ומוספר תלמידי גדול באופן ניכר. כמו כן הוקם ליד בית הספר התיכון בית ספר יסודי שכיוון לומדים בו תלמידים מעטים מבני האזור (לאחר שבסוף שנות התשעים הוקמו בתי ספר יסודיים בכפר תבור ובגבעת אבני).

הבניין ההיסטורי המקורי

מתש"ח לתשמ"ח

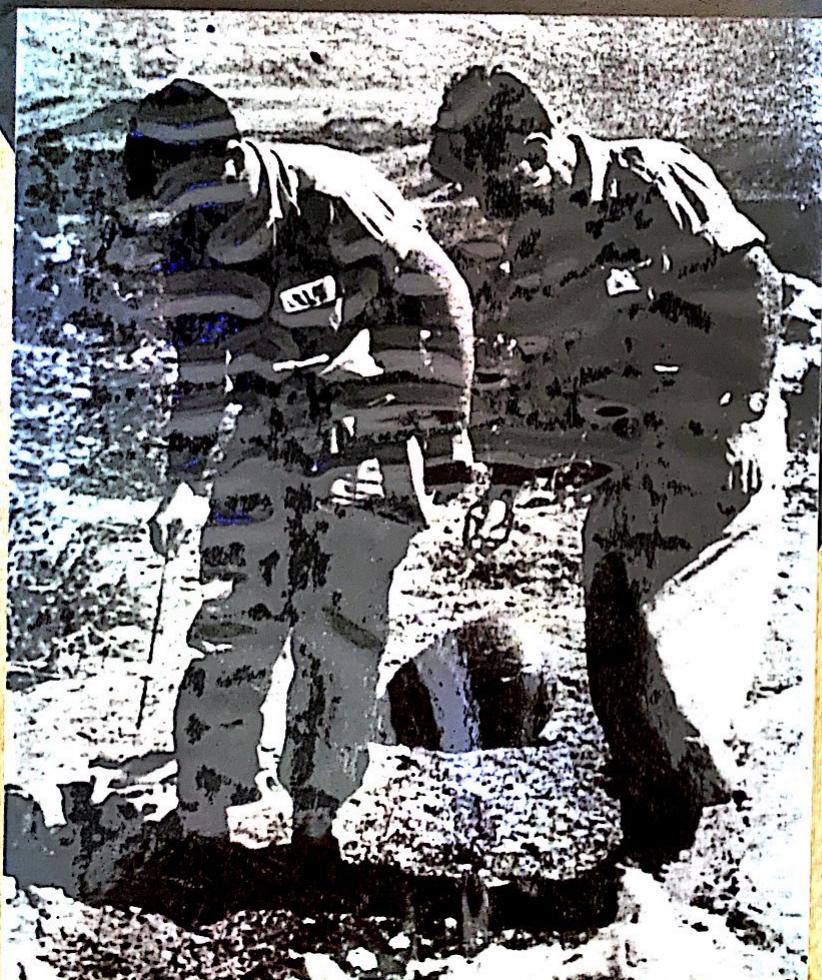
מלאו 40 שנה לחטיבה גולני, ליסודה, לקומה הדרצת חטיבת חיה, מתחדשת, צעירה, רעננה וחזקה, חטיבת שרכשה ניסיון וחוכמת חיים עם השנים. זה ציון דרך ללחמי גולני של היום, לדורות ששירתו בה ובוואדי לראשוניה. כהמיד, העבר משמש לנו סימן דרך לעתיד. אחות הלוחמים הצמיה חברות, עבר משותף ההדר בנו הרגשת גאווה, היינו שותפים למעשים גדולים וליצירה שיש לה המשך ורציפות, אמן בתנאים הולכים ומשתנים אך ביכולת ההולכת ועולה באופן מתמיד. על מורשתנו חונכו בחטיבה דורות של ממשיכים – ולא רק בגולני. אנו לוחמי דור תש"ח, המיסדים, הראשוניים, מתגאים באלה, שבאו אחרינו. אנו מתגאים במעשייהם וברוחם, בדפים היפים מלאי מסירות נפש וגבורה, שהם רשמו בתולדות צה"ל והמדינה. כולנו יודעים את מפתatri הקרבות של החטיבה בכל מערכות ישראל ובפועלותה בין המלחמות. עם התארגנות צבא הגנה לישראל לאחר מלחמת העצמאות נשארה חטיבת גולני לחטיבה סדירה – לא מעט בזכות לוחמי החטיבה ביום תש"ח. לא תיתכן הנצחאה נאה יותר לדרך של גולני במלחמות העצמאות מאשר המשך קיומה של החטיבה כמסורת קולטה ומ恒נתה דורות של לוחמים צעירים – וביניהם בוואדי לא מעט מהבנימים ומהנדסים של ראשוני החטיבה. היינו שותפים פעילים ביצירת מורשת ובגיבושה והפקדנו אותה בידים נאמנות, טובות, מאומנות, ובעלות יכולת גבוהה יותר בכוח ההתפתחות והמציאות המתחדשת, שבאו לאחר הדלות האגדולה.

בתקופתנו נוצרו ונתגשו ערכי יסוד, שעיליהם מ恒נים את הלוחמים – ואף משגיאותינו למדנו. רבים היו הנופלים והנפוגעים במערכות החטיבה במלחמות העצמאות. רבים מآلה שיחד אתם יצאו למלחמה זו, אין עוד איתנו. כל אנשי החטיבה בתש"ח – הבחורים והבחורות – השקיעו בתקופה היא מא估计 גוף ונפש עצומים, ושילומיהם : חילם הגдол בתוכאות המלחמה בצפון ובדרום.

בכל אחד מלחטיבות הגדנה וחתיבות צה"ל, שקו בראשית מלחמות העצמאות או במלחמה, יש סימני היכר המאפיינים אותה. אין הערכה זו באה על מנת להעלות או להוריד את ערכה של חטיבה זו לעומת אחרת. בנוסף למבנה המשותף, כל חטיבה קמה ונתגשה בתנאי מרחב ובנסיבות ייחודים, וכל זה יחד בוואדי העשיר את בניין צבאיינו.

בגליל התהוו ובעמוקים היה כור ממחציתה של חטיבת גולני. צמחנו מותך הנוף הזה ומרשתנו. מרחבי הנגב הרחבי את האופקים ובמושבים – נתנה לחטיבה את צבירונה המיוحد. ובגליל – במושבות, בקיבוצים, ובמושבים – נתנה לחטיבה תפיס מקום ראשון בינוין. עלייה את חותמה, ספגנו ממנה את ערכיה, כאשר ארמון ההגנה נספה בבניין החטיבה היינו נאמנים לערכים שקיבלו ממרחב צמיהותנו. היו בחטיבה מתחכבות עובד-האדמה: עקשנות, צמידות למשימה, שורשות – ושקט. לעובדי האדמה נספו בבניין החטיבה ובמלחמותיה מכל חוגי היישוב : בני הערים והעיריות, שומרי מסורת, אנשי גח"ל ומה"ל, עולה "אלטלנה" ואחרים. בארבעים שנות קיומה של החטיבה, עברנו רבעות את שורתייה, ורבות המשפחות בארץ הקשורות בענף הונף הזה, הירוק תמייד, בעל הגזע החוק והשורשים העמוקים. עץ המתחדש תמייד, עץ גולני, עץ הזית, סמל לתקווה ולשלום...

אימונים בתש"ח

מסדרים בתש"ח

הקרב בו נחרג שרגא

ביבש סירה הערבית וקרב החבדות

ביחס לשפט ערב-אי זבח נתקיים בנו הפסוק: «ז'כו ראת אשר עשה לך עמלך וגורי...», על הסיפה שלו ומשמעותו הברורה. אותו דשבענו נוקב ומור עד מימי קודמיים, לנו מיי סירה ומסחה הראשוניים, דרך שנות המאורעות עד למחמתה השחורה, כשחדר גני שיאו ברצח השבעה ובית-קשת. בכך פרענו חובי-הדים עם השיקול ההגיוני הפשט — הבטחת עורך החווית קראת הפלישה המתקרבתת. פועליה זו השיגה את מטרתה בוחזר כבך. אך בבד עד אותה פשיטה נכבשה סג'רה הערבית. רק לאחר קרבנות הגדולים בסגירה, חדש וחדשים אחיכ, יכולנו לחוש את מלאו-הערך של כיבושה הכפר הערבי. אין ספק שלואgia היא, כי עתה נשתנו פנוי המערה.

לאחר שאובטח הקו המורחי של גבול מרחבי-הגדוד, הופנה הכוח לגזרתו המערבית — לקו לובייה-סיג'ירה-זבחה-תבור.

הכפר הערבי סג'רה — ממערב, ולובייה הרצחנית — מצפון-מורה שמרו על סגירה היהודית והיו בחזקת איים רציני ומתרדי לבניה ולגבי שאר ישבינו הדיללים בחומרם הגליל-התחתון. שני כפרים אלו נתפסו על עורך חוק ועשרה-אוכלוסיה אשר רמתה ה-«מוראלית» הייתה גבוהה ביותר בדרך כלל, ואשר נתזקה עוד יותר בעקבות נצחונותיהם הקודמים. בפיגועיהם בשירות עבריות לטבריה ולגיל ובחתקפותם הרצחנית על אנשי בית-קשת.

לאחר שיקול יחס-הכוחות בגזרה, הוחלט להצטמצם באופן ארעי בכיבוש סג'רה הערבית, ובאותו זמן עצמו לפשוט במדדים גדולים על שבת הובחים המפורטים וכן להתריד ולרתק את לובייה ריתוק קשה.

הכפר הערבי סג'רה, אשר בתו הקייזניים נגעו ממש בbatis סגירה העברית, היה מוגן יפה. נספה ללחמים בני המקום חנו לבפר גם כוחות מתנדבים מן החוץ. שבת הובחים, שהיא מפואר על פני שלוחות התבור, היה קורי-הגנה טביע מזוין בפני כל נסיך חדריה שלנו לעומק החומי נצרת, ואלו לובייה ישבה על אם הדרך כשהיא חולשת על נתיב התחברות לגליל ולטבריה. אלום באומה שעלה דלים היינו בכוחות, וכיבושה היה למקרה מיכולתנו.

לפעולה זו גויסו נספה על אנשי הגדור, יהדות מישובי הגליל-התחתון ומשקי עמק-הירדן ומעט גם ממעמק-ירודא. בשלוחות אהה-ץ רוכו האנשים בbatis היציאה, הם אורגנו במחלקותיהם וכל אחד הוקצה תפיקדו היחיד. מיד לאחר כך הושע המכוניות לעמדות ההערבות. לא את כולם הלם החgor, והתהמשה לא הספיקת חלק מן האנשים לא התאים מבחינה הגיל לפעולה מסווג זה, וביחד ירודה הייתה רמת אימוניהם.

*

התתקפה התפתחה במהירות למלות השחר. תוך סטערות עזה נכבש הכפר הערבי סג'רה ע"י שתי מחלקות. שרידי כוחות האויב נמלטו בהניהם בכפר עשרות הרוגים. הכוחות, שתקפו את שבת הובח, הצלicho אף הם להפתיע את העربים. רבים נפצעו בעודם על צוועם. ורבים נמלטו לעבר גזרת ודוריה. ואלו בכוויתינו לא היו נפצעים כלל. כחוותינו, שרים-תקאו את לובייה, פעלו מגבעותיה הצפוניות של סג'רה, חסמו במכונה ומרגמת 3" את מoridaות הכפר הגדול ומנעו את הכוחות הרבים שבו מלהושל לערות העربים ההתקפים בסג'רה.

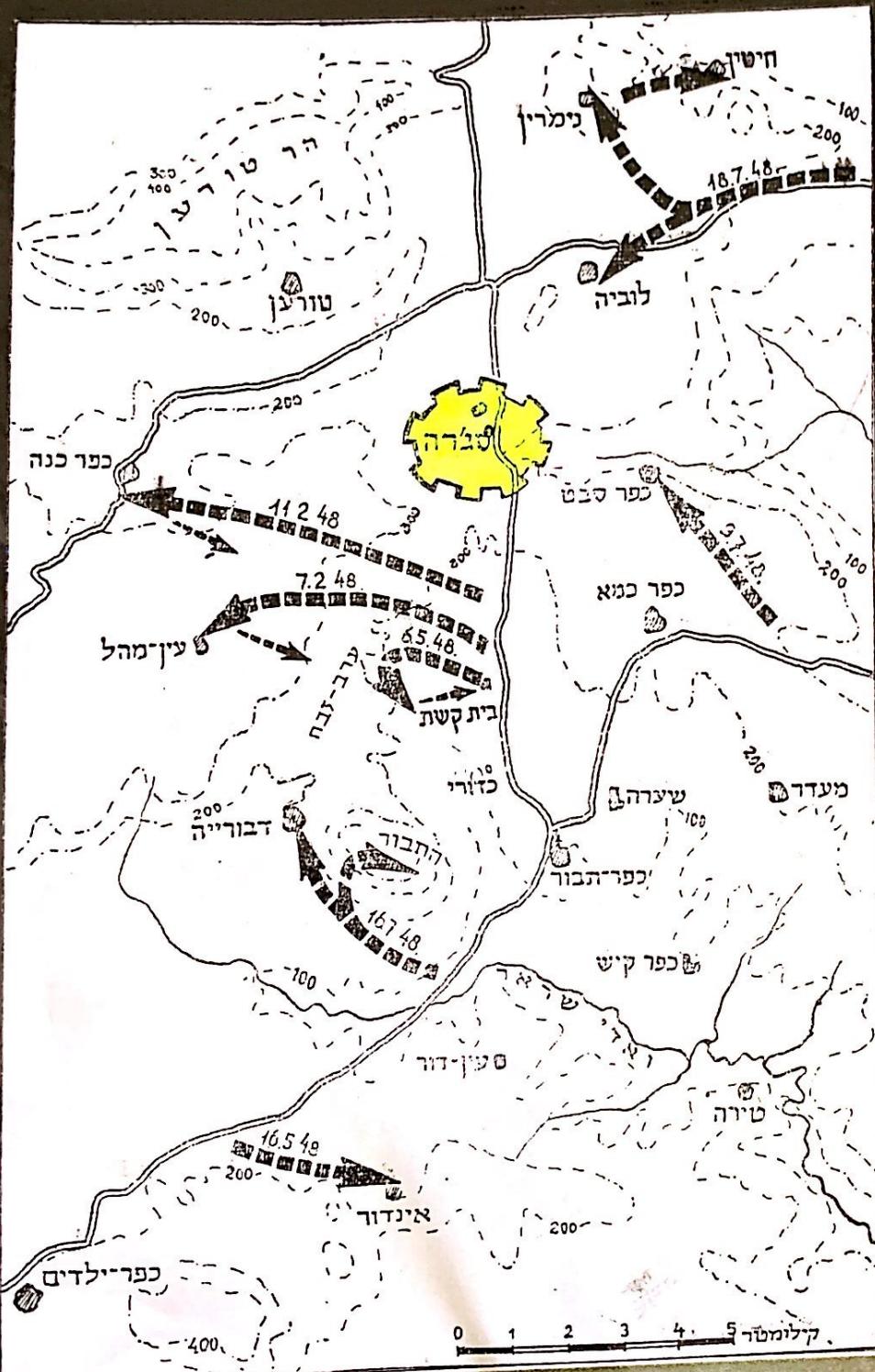
בשעה 8.00 לערך התפתחה התקפת-גנד גדולה של האויב, שבאה מכיוון כפר-כנה וטורע נגד כוחותינו אשר החזיקו בסגירה הערבית. האויב, שהיה עדיף בכוח האדם, והיה לו יתרון בהזקת המשלטים המרובים בסביבה, הדף את כוחותינו מן המשלטים לאחר קרב ממושך ואכזרי. היחידות שלנו נסגו אל המשלטים המורחים של הכפר ומשם המשיכו לרטק באשם את כוחות האויב.

הכפר נזכר לשטח-הפרק הנחון באש משני הצדדים. עםليلת נסגו כוחות האויב וחזרו לנקיות-בווצם ואלו יהודיתינו שבו והזמינו בטהרים שנשפטו קודם מידייהם. כיבוש סג'רה הערבית נחפר לעובדה מוגמרת. יהודות-אויב, שניסו לצאת מלוביה בכיוון לסג'רה, נתקלו באש חזקה של מחלקה החסימה ויצאו באבדות רבות. לאחר כמלה-זסינגות שנכשלו חזרו לכפר וצלפו מעמדותיהם הקיצניות לעבר המושבה ועמדות המתקלה.

מפת ח'קרם

אום להאנסלא

- ייחוזת "ברק" תקפו וכבשו את סנירה הערבית, הטrido את לוביה והדפו את התקפות הנגד הערביות שבאו מכיוון טורען. בה בשעה נרכחה פשיטה רבתית בגזרה ערבי-איזוב שנסתימה באבדות רבות לכוחותינו.
 - כנופיה גדולה של מקומיים מווינס כבשה את בית'יראוס ותקפה באש את משמר העמק. ייחוזת של "דורות" תפסו את "חרה-געש" ומשלט בקרבת בית'יראוס והגיסו את האויב בחוריה אל בסיסינו.
 - רמות-ינטלי הורעה בשעות הבוקר.
 - ייחזה מגודע "דורות" ערכה התקפת-הטרדה על לבון.
- 6.5. 7.5. 9.5.

מעבר למיללים
מעבר לעולם

מעבר לתחום
מעבר להגיוון

מעבר לרגשות
על לאהבה

על לאכזבה
על השנאה

מתחת לרקע
 מתחת לכוכבים

מתחת לדשא
 מתחת לאדמה אתה שוכב

ח"י קד מוגאות סג
מקות נקי הוסיף חיקוי ריאלות
הניכן החקלאת צוחקות כבבב
ראש סיטו סג יא - בילאות.

ח"י קד - כריסטו סג,
אלג'יא מתרחאת כהה סג חיקת צירחיא
רכאנט נס גורגי סג נס חיביא
אגזינט סיג - אלייא.

לִזְכָּר

יזכר עם ישראל את בניו ובנותיו
אשר חרטו נפשם במאבק על המדינה ברקן
וזאת חיל צבא-האגנה-ליישראלי
אשר נפלו במלחמות ישראל.

יזפר ישראל ויתברך בורען
ויאבל על זיו העולמים ויחמדת האבורה.
ויקדשת הרצון ומסירות הנפש
אשר נספו במערכות הקבדות.

יהי גבורי הדור והנצחון
הנאמנים והאמיצים
חתומים לבן ישראל לדוד הו.

